

П л о в д и в ъ

Следъ оздравяването си отъ „случая“ — Роза Попова поема управлението на *Пловдивския градски театъръ* като неговъ *директоръ-режисьоръ*.

Тукъ голѣмата артистка работи нѣколко сезона, издига театъра до небивала до тогава, пъкъ и отсетне висота, — за което свидѣлствува нейния докладъ до Пловдивския общински кметъ отъ 15 май 1906 год. Тукъ само за сезона 1905—1906 год. тя е поставила пиеситѣ: *Розмерсхолмъ*, *Нора*, *Майсторъ Солнесъ*, *Пиръ въ Солхаугъ*, *Ржжавица*, *Ева*, (*Р. Фосъ*) *Монна Вана*, *Дамата съ камелиитѣ*, *Фру-фру*, *Кклѣшитѣ*, *Сждбоносна стѣпка*, *Евреи*, *Предъ прага*, *Епидемия*, *Изненадитѣ на развода*, *Прекрасната градинарка*, *Една Вечеръ презъ августъ*, *Школа на тѣжитѣ*, *Г-жа де Камподасъ*, *Юбилей* (*Чезовъ*) *Шестото чувство* и *Службогонци* отъ *Вазовъ*.

При изпълнението на тоя репертуаръ, „зачекващъ въпроси, що вълнуватъ съвременния мислящъ човѣкъ“ се е гледало да севнесе „правда, естественостъ и възможната художественостъ“ — както съобщава въ доклада си режисьорката.

Отъ тукъ започватъ и преговоритѣ между Бѣлградъ и Роза. Пръвъ започва мастития професоръ *Миланъ Павловичъ*, който познава артистката само отъ сцената — и съ писма („конвенционално“) и съобщава желанието на г. *Янковича*—*Директоръ на Сръбския народенъ театъръ*—не само за гостуване—но и за *постояненъ ангажиментъ*:

Ща више желу да била
желъ да бас сѣгалъ ангажурѣ,
ако да би билъ водин.

Официално преписката се води чрезъ сръбския дипломатически агентъ и маршалъ въ *София* *Чолакъ Актичъ* и канцлера при сѣщата *Миланъ Ненадичъ*.